

jak zřejmě z důvodů nař. rozhodnutí a zejména ze znění rozhodnutí zemské školní rady, které nař. rozhodnutím z jeho důvodů bylo potvrzeno, z právního názoru, že nárok na bytné přísluší teprve od okamžiku jeho výslovného uplatnění, v tomto případě tedy teprve od 9. května 1910, kterého dne st-l písemným podáním nárok na bytné uplatnil.

Podle vyličeného jest tento názor nesprávný a bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 1633.

Nem. pojišťování dělníků: Aby bylo lze míti za to, že peníz daný podnikatelem nemocenské pokladně závodní zápůjčkou, byl zálohou poskytnutou podle § 47 bodu 7 nem. zák., a tedy měl povahu veřejnoprávní, pro to musí býti řízením zjednán náležitý podklad.

(Nález ze dne 9. listopadu 1922 č. 16.728.)

Věc: Okresní nemocenská pokladna pro obvod okresních soudů v Trutnově a Žacléři v Trutnově (adv. Dr. R. Rábl z Prahy) proti ministerstvu sociální péče (min. místotaj. Dr. Fr. Janoščík) o vrácení půjčky.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Dle prohlášení ze dne 25. listopadu 1919 žádal František W., majitel továrny na papír v B., u okresní správy politické v Trutnově, aby okresní nemocenská pokladna tamtéž byla uznána povinnou, by jemu za příčinou zrušení jeho závodní nemocenské pokladny zaplatila hotově částku 1000 K, kterýžto obnos jím byl poskytnut závodní nemocenské pokladně zápůjčkou. Tomuto návrhu okresní správa politická výměrem ze dne 18. srpna 1920 č. — v základě ustanovení § 40 a) zákona ze dne 28. listopadu 1917 č. 457 ř. z. nevyhověla, jelikož aktivní jmění pokladny, z kterého jeho pohledávka má býti hrazena, nebylo nemocenské pokladně odevzdáno v hotovosti, nýbrž ve válečné půjčce, následkem čehož pokladna tato není povinna, aby jemu zápůjčku vrátila v hotovosti.

Výrok ten byl rozhodnutím zemské správy politické v Praze ze dne 9. dubna 1921 č. — potvrzen z důvodu první stolice, ministerstvo sociální péče však rozhodnutí II. instance nař. rozhodnutím zrušilo a vyslovilo, že továrník František W. jest oprávněn požadovati vrácení v hotovosti celého obnosu, který byl podle § 47, bodu 7 nem. zák. poskytl zálohou nyní již rozpuštěné závodní nemocenské pokladně továrny na papír v B., poněvadž z předpisu § 40 a) nem. zák. nelze nikterak vyvozovati, že zapravení dluhů rozpuštěné pokladny by mohlo býti činěno nějak závislým na druhu převzatého jmění.

Uvažuje o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané nss musel se z úřední povinnosti a též vzhledem k vývodům žal. úřadu v odvodním spise v první řadě zabývatí otázkou, zdali ministerstvo sociální péče, pokud se týče úřady první stolice byly dle zákona povolány o sporné záležitosti rozhodovati.

Pro řešení otázky této třeba si uvědomiti, na jakém titulu spočívá právní nárok podnikatele na vrácení řečeného obnosu. Je-li nárok podnikatele proti okresní nemocenské pokladně rázu soukromoprávního,

pak spadá rozhodování o sporné otázce do příslušnosti řádných soudů. Jde-li však o veřejnoprávní nárok a není-li řešení sporů k takovému nároku se vízících výslovným předpisem zákona přikázáno soudům, pak jsou správní úřady a v poslední stolici žal. úřad kompetentním, aby o nároku tom rozhodly.

Žal. úřad založil nař. výrok svůj na předpokladu, že František W. obnos, o který jde, poskytl nyní již rozpuštěné závodní pokladně nemocenské zálohou podle § 47 bodu 7 nem. zákona. Tento zákonný předpis stanoví, že podnikatel jest povinen poskytnouti závodní pokladně nemocenské bez úroků potřebné zálohy, nestačí-li jmění pokladny, aby byly uhrazeny běžné výdaje její. Vycházel tudíž žal. úřad ze skutkového předpokladu, že obnos, jehož vrácení se František W. od stěžující si pokladny podle § 40 a) nemoc. zákona domáhá, poskytnut byl jím jako podnikatelem zálohou na úhradu běžných výdajů závodní pokladny.

Kdyby skutkový předpoklad ten byl správný, byly by správní úřady — když jinakého ustanovení kompetenčního není — zajisté povolány o sporech vzniklých z důvodu poskytnutí takové zálohy rozhodovati ve vlastní působnosti, poněvadž povinnost podnikatele stanovená v § 47, bodu 7 nemoc. zák. jest povahy veřejnoprávní.

Pro správnost skutkového předpokladu, že šlo v daném případě skutečně o zálohu po rozumu cit. § 47 bodu 7 nem. zákona, neposkytují však spisy, které nss-u byly předloženy, žádného podkladu. Není vůbec zjištěno, za kterým účelem a z jaké příčiny poskytl František W. závodní pokladně nemocenské onu zápůjčku, zejména, zdali jí dotyčný peníz poskytl zálohou na úhradu běžných výdajů.

Podklad k tomu, že šlo o zálohu poskytnutou v základě § 47 bodu 7 nem. zák., nelze zejména spatřovati v okolnosti žal. úřadem v odvodním spise vytýkané, že stěžující si pokladna ve správním řízení označila zápůjčku onu jako zálohu. Nelze konečně pro skutkový základ nař. rozhodnutí ničeho vyvozovati ani z okolnosti, že toliko § 47, bod 7 nem. zák. mluví o povinnosti podnikatele poskytnouti nemocenské pokladně závodní potřebné zálohy.

Jednak není každá zápůjčka, byť byla označena i zálohou, ještě zálohou poskytnutou z povinnosti podnikateli zákonem uložené, jednak není nikterak bráněno závodní pokladně nemocenské, aby si k účelům jiným, nežli je označuje cit. § 47 bod 7, od podnikatele vypůjčila peněžitý obnos, ani podnikateli, aby jej pokladně závodní poskytnul.

Neúplnost skutkové podstaty nař. rozhodnutí, jež nevysvětluje, k jakému účelu zmíněná zápůjčka závodní pokladně nemocenské byla poskytnuta a zdali má povahu veřejnoprávní či soukromoprávní, znemožňuje nss-u, aby si dal odpověď na primérní otázku, zdali žal. úřad k vydání nař. rozhodnutí byl příslušným čili nic.

Bylo proto rozhodnutí v odpor vzaté zrušiti dle § 6 zák. ze dne 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876.

Č. 1634.

Vojenské věci: * Prohlášení morav. zem. výboru, jímž se odpírá doplatek k náhradě za ubytování vojska ze zemských peněz podle zákona z 29. listopadu 1882 č. 165 z. z. mor., není rozhodnutím správního úřadu